

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน โลกได้มีพัฒนาการในเรื่องการขนส่งและการสื่อสาร ทำให้การเชื่อมโยงระหว่างประเทศเป็นไปโดยง่าย ส่งผลทำให้การค้าระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะภาคการส่งออกถือได้ว่าเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการพัฒนาประเทศ

จากข้อสมมติฐานของสำนักนิโคลาสติค เรื่องการส่งออกนำมาซึ่งการเจริญเติบโต และรายงานของธนาคารโลกที่ใช้นโยบายส่งเสริมการส่งออกเป็นตัวผลักดันให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้หลายประเทศเกิดการตื่นตัวหันมาให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการส่งออกมากขึ้น โดยการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมากมาย มาผลิตสินค้าและบริการให้ดีกว่าประเทศอื่น เพื่อสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ โดยมีความเชื่อว่าการส่งออกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศในด้านบวก ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการมุ่งเน้นการส่งเสริมการส่งออกเนื่องจากเชื่อว่าจะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ให้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยจะเห็นได้จากมูลค่าการส่งออกของไทย และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2549 (เขมิกา ฤกษ์วันเพ็ญ, 2547)

ซึ่งเห็นได้จากการเจริญเติบโตของการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และการส่งออกของไทยมีการขยายตัวดีมาก และขยายเกินความคาดหมาย โดยพบว่าหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจทางด้านการเงินในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสุทธิเป็นบวก ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศขยายตัวสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะส่งผลทำให้สวัสดิการของประชาชนดีขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งจะมีผลทำให้รายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นในระยะยาว โดยการวัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จะเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงของระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตารางที่ 1.1 แสดงมูลค่าการเจริญเติบโตของการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของ
ไทย

(หน่วย : พันล้านบาท)

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	มูลค่าการส่งออก	อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ)	สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	111.86		52.75		47.16
2542	122.64	9.64	56.78	7.62	46.29
2543	122.73	0.07	67.89	19.58	55.32
2544	115.54	-5.86	63.08	-7.09	54.60
2545	126.88	9.81	66.05	4.71	52.06
2546	142.94	12.66	78.08	18.21	54.63
2547	161.70	13.13	94.98	21.64	58.74
2548	176.60	9.22	109.20	14.97	61.83
2549	206.26	16.79	127.93	17.15	62.02
2550	245.81	19.17	143.10	11.86	58.22

ที่มา : CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

ในยุคสังคมนิยม เศรษฐกิจจีนเติบโตในช่วงปี พ.ศ. 2495-2521 เฉลี่ยปีละร้อยละ 5.7 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง ตั้งแต่จีนปฏิรูประบบเศรษฐกิจและใช้นโยบายเปิดเสรี ในปี พ.ศ. 2521 อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นมาโดยตลอดโดยได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำในเอเชียในช่วงปีพ.ศ. 2520 - พ.ศ. 2521 น้อยมาก อัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจจีนในช่วงปีพ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2543 ยังมีการเจริญเติบโตในระดับที่ดีขึ้น

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว ซึ่งเศรษฐกิจจีนในปีพ.ศ. 2546 โตถึงร้อยละ 9.1 (เศรษฐกิจโลกโตร้อยละ 2.5) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของจีนเท่ากับ 1.41 ล้านล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นอัตราสูงสูดนับตั้งแต่วิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำใน

เอเชียในปีพ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงที่สุดนี้จะเป็น หัวรถจักรสำคัญ สำหรับการเจริญเติบโตในเอเชีย โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของจีน มาจาก 3 แหล่งใหญ่ คือ การบริโภค การค้าต่างประเทศ และการลงทุนในทรัพย์สินถาวร ซึ่งในภาวะปัจจุบันจะเห็นว่าเศรษฐกิจของจีนนั้นประสบความสำเร็จได้ด้วยการส่งออกสินค้าราคาถูกไปยังประเทศที่ร่ำรวย โดยสัดส่วนการส่งออกของจีนพุ่งสูงขึ้นจากร้อยละ 20 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ. 2544 มาอยู่ที่เกือบร้อยละ 40 ในปีพ.ศ. 2550 ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการส่งออกเป็นตัวแปรหลักที่ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของจีน และพบว่าการลงทุนจากต่างชาติที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศจีนอย่างต่อเนื่องกว่า 10 ปีมาแล้ว การลงทุนโดยตรงของต่างประเทศ (FDI) ในประเทศจีนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1.2 แสดงมูลค่าการเจริญเติบโตของการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของจีน

(หน่วย : พันล้าน)

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	การส่งออก	อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ)	สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	1,045.07		183.53		17.56
2542	1,098.60	5.12	194.72	6.10	17.72
2543	1,192.62	8.56	249.13	27.95	20.89
2544	1,316.09	10.35	266.08	6.80	20.22
2545	1,453.50	10.44	325.65	22.39	22.40
2546	1,647.33	13.34	438.27	34.58	26.60
2547	1,935.75	17.51	593.39	35.39	30.65
2548	2,303.93	19.02	762.48	28.50	33.09
2549	2,775.03	20.45	969.68	27.17	34.94
2550	3,240.72	16.78	1,221.00	25.92	37.68

ที่มา : CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

จากแนวโน้มอัตราเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและการค้าของจีนแล้ว ภายใน 10 ปี ข้างหน้า คาดว่าจีนจะเป็นตลาดสำคัญสำหรับการส่งออกของประเทศเอเชียอื่นๆ ทั่วๆ กับสหรัฐอเมริกา รวมทั้งจะเป็นผู้ลงทุนสำคัญในภูมิภาคเอเชียด้วย

ประเทศญี่ปุ่นถือเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลก ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจโลกดำเนินไปได้ กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้นของญี่ปุ่นในปี 2550 พบว่า มีมูลค่าสูงเป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา มีมูลค่าเท่ากับ 4,346,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007) ซึ่งการที่มีมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้นสูงอันเกิดขึ้นจากตัวแปรหลายปัจจัยแต่การเพิ่มขึ้นนั้น ตัวแปรสำคัญจะเป็น

การส่งออกเนื่องจากการส่งออกของญี่ปุ่นในปี 2550 นั้นมีมูลค่าสูงเช่นกัน โดย สูงเป็นอันดับ 10 ของโลก ซึ่งมีมูลค่า 665,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007) ซึ่งการส่งออกเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ดุลการค้าเพิ่มสูงขึ้นและจะส่งผลต่อมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

ตารางที่ 1.3 แสดงมูลค่าการเจริญเติบโตของการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของญี่ปุ่น

(หน่วย : พันล้าน)

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	มูลค่าการส่งออก	อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ)	สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	3,856.41		374.04		9.70
2542	4,368.62	13.28	403.69	7.93	9.24
2543	4,667.25	6.84	459.51	13.83	9.85
2544	4,095.45	-12.25	383.59	-16.52	9.37
2545	3,918.27	-4.33	395.58	3.13	10.10
2546	4,229.22	7.94	449.12	13.53	10.62
2547	4,606.04	8.91	539.00	20.01	11.70
2548	4,548.57	-1.25	567.57	5.30	12.48
2549	4,366.38	-4.01	615.81	8.50	14.10
2550	3,690.87	-15.47	665.70	8.10	18.04

ที่มา : CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

ประเทศมาเลเซียถือเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กับประเทศไทย โดยอยู่ในภูมิภาคเดียวกันและยังเป็นประเทศในกลุ่มความร่วมมือทางการค้าเดียวกันอีกด้วย ซึ่งสภาพทางเศรษฐกิจมีความคล้ายคลึงกัน และพบว่าประเทศมาเลเซียมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติสูงเป็นอันดับที่ 40 ของโลก โดยมีมูลค่าเท่ากับ 165,000

ด้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007) และมีมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 169,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007) สูงเป็นอันดับที่ 27 ของโลก โดยการค้าระหว่างประเทศจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ตารางที่ 1.4 แสดงมูลค่าการเจริญเติบโตของการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของ มาเลเซีย

(หน่วย : พันล้าน)

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	มูลค่าการส่งออก	อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ)	สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	72.26		71.88		99.48
2542	79.15	9.54	84.10	16.99	106.25
2543	93.79	18.50	98.43	17.04	104.95
2544	92.78	-1.07	87.98	-10.62	94.82
2545	100.85	8.69	93.38	6.14	92.60
2546	110.20	9.28	105.00	12.44	95.28
2547	124.75	13.20	126.82	20.78	101.66
2548	137.06	9.87	141.81	11.82	103.47
2549	156.01	13.83	160.84	13.42	103.10
2550	186.48	19.53	169.90	5.63	91.11

ที่มา : CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

ประเทศเกาหลีใต้ เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่รวดเร็วอันจะเห็นได้จากการเพิ่มสูงของของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นทุกปี และประเทศเกาหลีใต้ได้มีการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยการส่งเสริมการแข่งขันและนำเทคโนโลยีที่ดีที่สุดมาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตสินค้าให้มากขึ้นเป็นการลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มศักยภาพในการส่งออกอีกด้วย ดังจะเห็นได้จาก

การส่งออกของเกาหลีใต้สูงเป็นอันดับที่ 17 ของโลก มีมูลค่าเท่ากับ 371,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007) และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติสูงเป็นอันดับที่ 13 ของโลก โดยมีมูลค่า 981,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (CIA World Factbook, 2007)

ตารางที่ 1.5 แสดงมูลค่าการเจริญเติบโตของการส่งออกและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของเกาหลีใต้

(หน่วย : พันล้าน)

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)	มูลค่าการส่งออก	อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ)	สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	345.43		132.25		38.29
2542	445.40	28.94	145.38	9.92	32.64
2543	511.66	14.88	176.22	21.22	34.44
2544	481.90	-5.82	151.48	-14.04	31.43
2545	546.93	13.50	163.41	7.88	29.88
2546	608.15	11.19	197.29	20.73	32.44
2547	680.49	11.90	257.71	30.63	37.87
2548	791.43	16.30	288.97	12.13	36.51
2549	888.02	12.21	331.84	14.84	37.37
2550	1,056.65	18.99	378.98	14.21	35.87

ที่มา : CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

ระบบการเงินระหว่างประเทศหรืออัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงราคาสินค้าและบริการระหว่างประเทศที่เป็นเงินต่างสกุลกันให้มีมูลค่าเทียบเท่าเมื่อแสดงเป็นเงินสกุลเดียวกันกับค่าเงินในประเทศและเป็นตัวแปรที่รักษาเสถียรภาพภายนอกประเทศ โดยหนึ่งหน่วยเงินตราสกุลต่างๆ จะมีอำนาจซื้อ(Purchasing Power) แตกต่างกันไปตามค่าเงินแต่ละประเทศ ซึ่งหากไม่ทราบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศต่างๆ ก็จะไม่สามารถเปรียบเทียบราคาสินค้าระหว่าง

ประเทศได้ และเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น ราคาสินค้าทุกชนิดในต่างประเทศซึ่งคิดเป็นเงินตราของประเทศใดประเทศหนึ่งจะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ดังนั้นอัตราแลกเปลี่ยนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ และเป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญในการรักษาเสถียรภาพภายนอกของประเทศ นั่นคือ มีความสำคัญต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศและเชื่อมโยงกับการเจริญเติบโตภายในของประเทศ ระดับราคาสินค้าในประเทศ การค้า การชำระเงิน และภาระหนี้ต่างประเทศ (ภาคิน จิตโกเกษม ,2550)

ดังนั้นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออก อัตราแลกเปลี่ยน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ จึงเป็นที่น่าสนใจว่าประเทศใดวางนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจได้ถูกต้องหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ที่ต้องให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนภายในประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการส่งออก อัตราแลกเปลี่ยน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ ในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1) ทราบถึงความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเหตุเป็นผลกันของการส่งออก อัตราแลกเปลี่ยน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้
- 2) แนวทางการวางแผนนโยบายทางเศรษฐกิจในการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศโดยกระตุ้นการเกิดการส่งออกในระยะสั้นและระยะยาว

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาส 1 พ.ศ. 2541 ถึง ไตรมาส 4 พ.ศ. 2550 รวม 40 ไตรมาส ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 3 ตัวคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การส่งออก และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ซึ่งข้อมูลมีลักษณะเป็นอนุกรมเวลา (Time – Series data) โดยมีแหล่งที่มาและรายละเอียดของข้อมูลแต่ละตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองตามคำสถิติข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1) มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ ตั้งแต่พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2550 ซึ่งได้จาก CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

2) อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2550 ซึ่งได้จาก CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

3) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของประเทศไทย จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และเกาหลีใต้ ตั้งแต่พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2550 ซึ่งได้จาก CD-ROM International Financial Statistics ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

1.5 นิยามศัพท์

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Product : GDP) เป็นการวัดมูลค่าตลาดของทุกสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศภายในระยะเวลาหนึ่งปี (Colarder and Gamber. 2002 : G-3) หรือหมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาที่กำหนด (Mankin. 1998 : 778)

การส่งออก (Export) คือการส่งสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นในประเทศออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rates) ราคาต่อหน่วยของเงินตราต่างประเทศที่คิดเป็นเงินตราภายในประเทศ การค้าระหว่างประเทศจะเกี่ยวข้องกับการใช้เงินตราระหว่างประเทศต่างๆ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกำหนดโดยตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจึงจะมีค่าของเงินสกุลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น 35 บาท เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์จะเท่ากับ 35 : 1